

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK

HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 36647/11

Nuri AKBULUT / Türkiye

28 Mayıs 2019 tarihinde,

Başkan

Valeriu Grițco

Hâkimler

Egidijus Kūris,

Darian Pavli,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ("İkinci Bölüm") Daire olarak toplanarak, 5 Ocak 2011 tarihinde yapılan yukarıda belirtilen başvuruyu, davalı Hükümet tarafından sunulan görüşleri ve başvuran tarafından cevaben sunulan görüşleri dikkate alarak, yapılan müzakerelerin ardından aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAY

1. Başvuran Nuri Akbulut, Türk vatandaşıdır olup 1965 doğumludur ve Tekirdağ'da ikamet etmektedir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

Davanın Koşulları

3. Davanın kendine özgü koşulları, taraflarca ifade edildiği şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

4. Başvuran, 10 Mart 2007 tarihinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm edilmiştir. Başvuran, 18 Ekim 2010 tarihine kadar Midyat Cezaevinde cezasını çekmiştir.

5. Söz konusu tarihten itibaren 24 Eylül 2012 tarihine kadar, başvuran Ankara L Tipi Cezaevinde cezasını çekmiştir. Başvuran, tuvaleti, duşa kabini, yatağı, masası, sandalyesi, bir radyosu, doğal ışığın girmesini sağlayan her biri eni 90 boyu ise 110 cm'lik iki penceresi bulunan 12 m²'lik bir yaşam ünitesinde tutuklu bulunmuştur. Doğal ışığın girmesini sağlayan her biri eni 90 boyu ise 110 cm'lik iki penceresi bulunan tutuklunun en azından günde bir saat erişebileceği yürüyüş alanına bakan 12 m²'lik bir yaşam ünitesinde tutuklu bulunmuştur. Başvurana, 3 Şubat 2011 tarihinden itibaren, 09.00 ile 12.00 ve 13.00 ile 17.00 saatleri arasında her gün yürüyüş alanına girmesine izin verilmiştir. Hükümet, tutukluların televizyon, buzdolabı, kişisel konforları için nesne satın alma imkânlarının olduğunu ve yaşam ünitelerinde giysi ve kitap muhafaza edebildiklerini belirtmektedir. Bu bağlamda, Hükümet başvuranın ödünç aldığı kitapların bir listesini sunmuştur. İlgili, diğer bir tutuklu olan M.S.B. ile yarım saat boyunca her gün görüşebilmiş ve birlikte müşterek spor faaliyetlerine katılabilmişlerdir. Ayrıca, başvuran her on beş günde bir on dakika aile üyeleriyle telefon görüşmesi yapabilmıştır. Yakınların ziyareti, her on beş günde bir, bir saat ile sınırlıdır ancak başvuran bu cezaevinde hiçbir aile yakınıyla görüşmemiştir. Başvuran, Alanya Cezaevinde tutukluluğu boyunca,

avukatlarıyla dört defa görüşmüş, 377 yazı göndermiş ve faksler dâhil olmak üzere 352 yazı almıştır.

6. Başvuran, birçok defa farklı cezaevlerine sevk edilmesini talep etmiştir. Özellikle başvuranın talepleri, taleplerinde belirttiği cezaevlerinin azami kapasiteye ulaştığı ve yine ilgiliye verilen disiplin cezaları gerekçesiyle, reddedilmiştir.

7. Başvuran, 30 Temmuz 2012 tarihinde, Tekirdağ Cezaevine sevk edilmesi talebinde bulunmuş ve bu talebi kabul edilmiştir. Dolayısıyla, başvuran, 24 Eylül 2012 tarihinde, hâlihazırda bulunduğu Tekirdağ F Tipi Cezaevine sevk edilmiştir. Hükümet, bu cezaevinde tutukluların, camlı bir bölmeyle ziyaretçileriyle ayrılmadığı düzenli ziyaretlerin haricinde her on beş günde ziyaretçi kabul ettiklerini belirtmektedir. Başvurayı, 2018 tarihine kadar, bu cezaevinde aile üyelerinden on bir kişi ziyaret etmiştir. Başvurana günde üç saat yürüyüş alanına girmesine ve gerek doğal bir çim alanda veya sentetik çim üzerinde günde bir saat spor yapmasına izin verilmiştir. Başvurana, her on beş günde bir kütüphaneye girmesine ve kitap ödünç almasına izin verilmiştir. Ayrıca, başvuran kantinden gazete ve dergi satın alabilmekte ve yazışabilmektedir.

ŞİKÂYETLER

8. Başvuran, Sözleşme'de belirtilen hiçbir madde ileri sürmeksizin, soyutlandığı şekilde nitelendirdiği tutukluluk koşullarından şikâyet etmektedir. Ayrıca, başvuran ikâmet yeri ile Alanya Cezaevi arasındaki mesafe nedeniyle, bu cezaevinde bulunduğu süre boyunca yakınlarının ziyaretini kabul etme zorluğundan şikâyet etmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

9. Başvuran, cezaevinde soyutlanmasından şikâyet etmektedir. Özellikle, başvuran Alanya Cezaevinin yakınlarının ikâmet yerinden çok uzak olduğunu ve dolayısıyla ziyaretçi kabul etmesinin çok güç olduğunu iddia etmektedir.

10. Hükümet, başvuranın tutukluluk koşullarını (yukarıda 5 ve 7. paragraflar) belirtmekte ve ilgili tarafından ileri sürülen iddialara itiraz etmektedir.

11. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm edilen başvuranlar tarafından cezaevi rejimine ilişkin olarak ileri sürülen şikâyetlerle ve bundan doğan soyutlaştırma iddiasıyla ilgili olarak, Mahkeme daha önce *Öcalan/Türkiye* (No. 2) (No. 24069/03, 197/04, 6201/06 ve 10464/07, §§ 148-149, 18 Mart 2014) ve *Karsu ve diğerleri/Türkiye* ((kk.), No. 34971/05, 34974/05 ve 1057/06, §§ 69-79, 27 Mart 2018) kararında Sözleşme'nin 3. maddesi açısından incelediği benzer bir şikâyetin kabul edilemez olduğuna karar verdiğini hatırlatmaktadır. Somut olayda, Mahkeme yukarıda belirtilen tespitlerden uzaklaşmaya imkân sağlayacak hiçbir unsur veya argüman tespit etmemektedir (bk. ayrıca başvuranın tutukluluk koşullarının incelenmesi için yukarıda 5. Ve 7. paragraflar).

12. Özellikle, başvuranın Alanya Cezaevi ile yakınlarının ikâmet yeri arasındaki mesafe nedeniyle, yakınlarının ziyaretini kabul edemediği iddiasıyla ilgili olarak - ki bu iddia Sözleşme'nin 8. maddesi çerçevesinde incelenebilmekte -, Mahkeme başvuranın yakınlarının ikâmet ettiği şehrin adını ve ilgililer tarafından karşılaşılan zorlukları örneğin durumun somut bir değerlendirmesini yapma imkânsızlığı nedeniyle, yolculuğun zorluğunu, seyahat ve konaklama masraflarının yüksek olduğunu ya da maddi sıkıntılarını belirtmediğini gözlemlemektedir. Mahkeme, başvuranın makul iletişim araçlarından yararlandığını ve şikâyet ettiği durumun Alanya Cezaevi günleriyle sınırlı kaldığını tespit ederek, üstelik belirtilmeyen yalnızca mesafeye bağlı bu şikâyetin, daha ayrıntılı bir inceleme

yapılmasına imkân sağlamak için yeterince desteklenmediğini değerlendirmektedir (benzer davalarla karşılaştırma bağlamında, bk. *Trosin / Ukrayna*, No 39758/05, §§ 42-44, 23 Şubat 2012 ve *Khoroshenko/Rusya* [BD], No 41418/04, §§ 123-126, AİHM 2015).

13. Mahkeme, yukarıda belirtilenleri dikkate alarak, başvurunun, Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi ve 4. fıkrası uyarınca, açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle, kabul edilemez olduğuna karar vermiştir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, Oy Birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna karar vermiştir.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş; 20 Haziran 2019 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Valeriu Grițco
Başkan